

Näringsdepartementet
n.registrator@regeringskansliet.se

Kopia: Elvira Shakirova
elvira.shakirova@regeringskansliet.se

REMISSYTTRANDE

Er beteckning: N2014/4057/MRT

Göteborg den 30 oktober 2015

Remiss: Analys och förslag till genomförande av 2014 års ändringar av 2006 års sjöarbetskonvention

Sjöfartens Arbetsgivareförbund (SARF) och Föreningen Svensk Sjöfart (tidigare Sveriges Redareförening) har beretts tillfälle att svara på rubricerad remiss. I anledning härav önskar SARF och Föreningen Svensk Sjöfart framföra följande.

Svensk sjöfart är i ett prekärt läge med en allt mer krympande flotta. Att i detta läge påföra de svenska rederierna ytterligare pålagor i form av försäkringar, som Transportstyrelsen själv konstaterar i princip aldrig kommer att nyttjas, ter sig kontraproduktivt i ljuset av regeringens ambition att den svenska flaggan skall ha konkurrensmässiga villkor.

Det har såvitt SARF eller Föreningen Svensk Sjöfart vet aldrig uppstått en situation då ett svensk rederi har övergivit sina sjömän. Även Transportstyrelsen konstaterar att det inte känner till att det förekommit att svenska rederier övergett sina fartyg eller sina sjömän på ett sådant sätt som medfört att sjömännen skulle ha ansetts vara strandsatta i enlighet med konventionens definition.

SARF och Föreningen Svensk Sjöfart anser att Sverige redan idag uppfyller sjöarbetskonventionens bestämmelser om strandsatta sjömän genom vad som anges nedan:

33 § Sjömanslagen (1973:282)
2 § i 22 kap. Sjölagen (1994:1009)
Lönegarantilag (1992:497)

Vidare finns regler i socialförsäkringslagstiftningen samt kollektivavtalade försäkringar som skyddar anställda vid sjukdom, arbetsskada, dödsfall etc.

SARF och Föreningen Svensk Sjöfart motsätter sig inte att 33 § Sjömanslagen kompletteras på så sätt att resan enligt paragrafen *skall ske med lämpligt och snabbt färdmedel, i regel flyg, eller med sådant färdmedel som anges i bestämmelser om hemresa i tillämpligt kollektivavtal*. Nuvarande bestämmelse i 33 § Sjömanslagen har oförändrad varit i kraft sedan lagens tillkomst 1973. Kostnaden för staten torde ha varit noll, eftersom vare sig SARF, Föreningen Svensk Sjöfart eller Transportstyrelsen känner till att någon sjöman anställd av svenskt rederi blivit strandsatt. Ingen har därför kunnat belasta staten med någon reskostnad varför ett kvarvarande ansvar enligt paragrafen näppeligen kan anses betungande.

Om Transportstyrelsens förslag genomförs innebär det att alla svenska rederier inklusive de som bedriver färjefart i närfart skulle tvingas teckna en försäkring som inte behövs men som medför onödiga tillkommande kostnader.

Av ovanstående skäl motsätter sig SARF och Föreningen Svensk Sjöfart att något av Transportstyrelsen föreslagna författningsförslag genomförs.

Göteborg dag som ovan

SJÖFARTENS ARBETSGIVAREFÖRBUND

FÖRENINGEN SVENSK SJÖFART

Lars Andersson

Tryggve Ahlman